ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ସତରୋ ନମ୍ବର

ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମର ଉନ୍ମୋଚନ: ପଳାଇବାର ଚିହ୍ନର ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବିଶ୍ଳେଷଣ

Jeff Pippenger
2024-03-05

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନକୁ ସେହି "ଚିହ୍ନ" ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହାର ପୂର୍ବଛାୟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୬୬ ମସିହାରେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ରୋମର ସେନାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ଘେରାଯାଇବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ ସେ ଏମିତି ଏକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ଆଖି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ କାନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ।

> "ଅନନ୍ତକାଳ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଅଛି। ପର୍ଦା ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ଆମେ, ଯେମାନେ ଏହି ଗମ୍ଭୀର, ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନକୁ ଅଧିକାର କରିଅଛୁ, ଆମେ କ'ଣ କରୁଛୁ, କ'ଣ ଚିନ୍ତା କରୁଛୁ, ଯେ ଆମେ ଆମର ସ୍ୱାର୍ଥପର ସୁଖସେବନପ୍ରେମକୁ ଆଞ୍ଜୁଳି ଧରିରହୁଛୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମ ପାଖପାଖି ଆତ୍ମାମାନେ ନାଶ ହେଉଛନ୍ତି? ଆମର ହୃଦୟ କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ କଠୋର ହୋଇଯାଇଛି? ଆମେ କି ଏହା ଅନୁଭବ କିମ୍ବା ବୁଝିପାରୁନାହୁଁ ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଆମ ପାଖିରେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି? ହେ ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମେ କି ସେହି ଶ୍ରେଣୀର, ଯେମାନେ ଆଖି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ କାନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ? ପରମେଶ୍ୱର ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିବା କି ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି? ସେ ତୁମ ପାଖକୁ ସତର୍କବାଣୀ ପରେ ସତର୍କବାଣୀ ପଠାଇଥିବା କି ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି? ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଯାହା ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟର ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମେ କି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଝୁଲିରହିଛି ବୋଲି ତୁମେ କି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ଏବଂ ତଥାପି ତୁମେ କି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁବିଧାରେ ବସିରହିପାରିବ, ଅଳସ, ଅସାବଧାନ, ଭୋଗବିଲାସପ୍ରିୟ?"
>
> "ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ସ୍ନେହକୁ ଜଗତରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା କିମ୍ବା ନିଜ ଧନଭଣ୍ଡାରକୁ ଏହି ଜଗତରେ ସଞ୍ଚୟ କରିବାର ସମୟ ନୁହେଁ। ସେହି ସମୟ ବହୁ ଦୂରେ ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଆମେ ଉଜାଡ଼ ଏବଂ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଆଶ୍ରୟ ଖୋଜିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବୁ। ଯେପରି ରୋମୀୟ ସେନାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେରୁଶାଲେମର ଅବରୋଧ ଯିହୁଦିୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଳାୟନର ସଙ୍କେତ ଥିଲା, ସେପରି ଆମ ଜାତିର ପକ୍ଷରୁ ପାପାଳ ସବ୍ବାଥକୁ ବଳବତ୍ କରୁଥିବା ଆଜ୍ଞାରେ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆମ ପାଇଁ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ହେବ। ତେବେ ବଡ଼ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିବାର ସମୟ ହେବ, ଏବଂ ପରେ ଛୋଟ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ଏକାନ୍ତ ଗୃହମାନଙ୍କୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନେବାର ସମୟ ହେବ।" Testimonies, volume 5, 464.

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ହେଉଛି ସେହି ସତର୍କ ସଙ୍କେତ (ଚିହ୍ନ), "ଯାହା ବଡ଼ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଛୋଟ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ପର୍ବତମାଳା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ଅବସ୍ଥିତ ନିରାଳା ଗୃହମାନଙ୍କୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସ୍ୱରୂପ।" ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ନୁହେଁ ଯେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନର ସଙ୍କଟ The Great Controversy ରେ କୁହାଯାଇଥିବା "ଚିହ୍ନ"କୁ ପୂରଣ କରେ। ଏହାକୁ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା "ଚିହ୍ନ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି। ସେହି "ଚିହ୍ନ" ଯାହା ଖ୍ରୀ. ୬୬ ମସିହାରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ଯିରୁଶାଲେମର ପ୍ରଥମ ଅବରୋଧରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଆସନ୍ତା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଉତ୍ତୋଳିତ "ପତାକା"ର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ।

ଯେରୁଶାଲେମର ପ୍ରକୃତ ବିନାଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 70 ମସିହାରେ ଟାଇଟସ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଟାଇଟସ୍‌ଙ୍କ ଘେରାଉ ପ୍ରଥମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୬୬ ମସିହାରେ ସେଷ୍ଟିଅସ୍‌ଙ୍କ ଘେରାଉରେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଅନ୍ତକୁ ସେହି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ଯୀଶୁ ଯେ ପଳାଇବା ପାଇଁ "ଚିହ୍ନ" ଦେଇଥିଲେ, ସେହା ଟାଇଟସ୍‌ଙ୍କ ଘେରାଉ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେଷ୍ଟିଅସ୍‌ଙ୍କ ଆରମ୍ଭିକ ଘେରାଉ ଥିଲା। ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଆରମ୍ଭକାଳର ଘେରାଉ, ଅନ୍ୟଟି ଥିଲା ଶେଷକାଳର ଘେରାଉ।

"ଯିରୂଶାଲେମର ବିନାଶରେ ଏକଜଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟନମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଲେ ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କବାଣୀ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୃତ ଚିହ୍ନ ପାଇଁ ସତର୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ, 'ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଯିରୂଶାଲେମକୁ ସେନାବଳଦ୍ୱାରା ବେଷ୍ଟିତ ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ଜାଣିବ ଯେ ତାହାର ଧ୍ୱଂସ ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ। ତେବେ ଯେମାନେ ଯିହୂଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେଠାରୁ ବାହାରିଯାଆନ୍ତୁ।' ଲୂକ 21:20, 21। କେଷ୍ଟିଅସଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରୋମୀୟମାନେ ନଗରକୁ ଘେରିଥିବା ପରେ, ଯେତେବେଳେ ତୁରନ୍ତ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ସମସ୍ତ କିଛି ଅନୁକୂଳ ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ସେମାନେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବେ ଅବରୋଧ ଉଠାଇଦେଲେ। ଅବରୋଧିତମାନେ, ସଫଳ ପ୍ରତିରୋଧ ପ୍ରତି ନିରାଶ ହୋଇ, ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ, ଏହି ସମୟରେ ରୋମୀୟ ସେନାପତି କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ କାରଣ ବିନା ନିଜ ସେନାବଳକୁ ପଛକୁ ହଟାଇଲେ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାଙ୍କ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲା। ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୃତ ଚିହ୍ନ ଅପେକ୍ଷାରତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟନମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାରକଙ୍କ ସତର୍କବାଣୀକୁ ମାନିବାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା। ଘଟଣାବଳୀ ଏପରି ଭାବେ ପରିଚାଳିତ ହେଲା ଯେ, ନ ଯିହୂଦୀମାନେ, ନ ରୋମୀୟମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟନମାନଙ୍କ ପଳାୟନକୁ ବାଧା ଦେଇପାରିବେ। କେଷ୍ଟିଅସଙ୍କ ପଶ୍ଚାଦ୍ ପସରଣ ପରେ, ଯିହୂଦୀମାନେ ଯିରୂଶାଲେମରୁ ବାହାରି ତାଙ୍କ ପଛକୁ ହଟୁଥିବା ସେନାବଳଙ୍କୁ ଧାଉଥିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଏପରି ଭାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସଂଘର୍ଷରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟନମାନଙ୍କୁ ନଗର ଛାଡ଼ିଯିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା। ସେ ସମୟରେ ଦେଶଟି ମଧ୍ୟ ସେହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ କିମ୍ବା ପଥରେ ଅଟକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରୁଥାନ୍ତି। ଅବରୋଧର ସମୟରେ, ଯିହୂଦୀମାନେ କୁଟୀର-ପର୍ବ ପାଳନ ପାଇଁ ଯିରୂଶାଲେମରେ ସମାଗତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ସମଗ୍ର ଦେଶର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟନମାନେ କୌଣସି ବିଘ୍ନ ବିନା ପଳାଇବାରେ ସମର୍ଥ ହେଲେ। ବିଳମ୍ବ ନ କରି ସେମାନେ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନକୁ—ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାରେ, ପେରିୟା ଦେଶର ପେଲ୍ଲା ନାମକ ନଗରକୁ—ପଳାଇଗଲେ।" The Great Controversy, 30.

ଇସ୍ୱୀ ସନ୍ ୬୬ ମସିହାରେ ସେଷ୍ଟିଅସ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେରୁସାଲେମର ଅବରୋଧ, ସେହି ଇତିହାସର ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ "ଚିହ୍ନ" ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ପୂରଣ କଲା; କିନ୍ତୁ ଇସ୍ୱୀ ସନ୍ 70 ମସିହାରେ ଟାଇଟସ୍‌ଙ୍କ ଅବରୋଧ ପଳାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି "ଚିହ୍ନ" ଯୋଗାଇଲା ନାହିଁ। ସେହି ଅବରୋଧ ସମୟରେ ସହରରେ କୌଣସି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହି ଶେଷ ଅବରୋଧ ଯେରୁସାଲେମର ବିନାଶକୁ ନେଇଗଲା; ଏବଂ ଯେରୁସାଲେମର ବିନାଶ ସମୟରେ "ଏକଜଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଲେ ନାହିଁ," କାରଣ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନମାନେ ପଳାଇଯାଇଥିଲେ।

"ସେସ୍ଟିଉସ୍ ଓ ତାହାଙ୍କର ସେନାବଳଙ୍କୁ ଧାଉଥିବା ଯିହୂଦୀ ସେନାମାନେ ଏପରି ଭୟାନକ ତୀବ୍ରତାରେ ସେମାନଙ୍କର ପଛଦଳ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶର ଭୟ ଘେରି ଧରିଲା। ରୋମୀୟମାନେ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ପଛକୁ ଫେରି ପଳାୟନ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲେ। ଯିହୂଦୀମାନେ ପ୍ରାୟ କୌଣସି କ୍ଷତି ବିନା ଉଦ୍ଧାର ପାଇଲେ, ଏବଂ ଲୁଟିତ ସାମଗ୍ରୀ ସହ ବିଜୟୋଲ୍ଲାସରେ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଫେରିଲେ। ତଥାପି, ଏହି ପ୍ରତୀତ ସଫଳତା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଅମଙ୍ଗଳ ହିଁ ଆଣିଲା। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହି ଅଡ଼ିଆ ପ୍ରତିରୋଧର ଆତ୍ମାକୁ ସଞ୍ଚାର କଲା, ଯାହା ଶୀଘ୍ରହିଁ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟବିନାଶ ପ୍ରାପ୍ତ ନଗରୀ ଉପରେ ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଆଣିଦେଲା।"

"ତୀତୁସ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବରୋଧ ପୁନରାରମ୍ଭ ହେବାବେଳେ ଯେରୁଶାଲେମ୍‌ଉପରେ ପତିତ ହୋଇଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକ ଭୟାନକ ଥିଲା। ନିସ୍ତାରପର୍ବର ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷେ ଲକ୍ଷ ଯିହୂଦୀ ତାହାର ପ୍ରାଚୀରମଧ୍ୟରେ ସମାବେଶ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ନଗରଟିକୁ ଚାରିଦିଗରୁ ଅବରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା।" The Great Controversy, 31.

ବର୍ଷ ୬ରେ ତମ୍ବୁପର୍ବରୁ ବର୍ଷ 70ର ନିସ୍ତାରଙ୍କ ପର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଆଧା ହୁଏ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ଦିନ ଅଟେ। ବର୍ଷ ୬ରୁ ବର୍ଷ 70 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କଲା, ଯେପରି ପାପାଳ ରୋମ ବର୍ଷ 538ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟାଳିଶ ମାସ ଧରି ପବିତ୍ର ନଗରକୁ ପଦଦଳିତ

କରିଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଥିବା ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଏବଂ ତାହାକୁ ମାପ ନକର; କାରଣ ସେହିଟି ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରକୁ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦତଳେ ଦଳିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:2.

ଉଭୟ ଅନ୍ୟଧର୍ମୀ ରୋମ ଏବଂ ପୋପୀୟ ରୋମ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ଦିନ (ବର୍ଷ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲେ; ଏହିପରି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଶେଷ କାଳର ଆତ୍ମିକ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ଦିନର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଦଳିତ କରିବ। ସେହି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅବଧି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ବିଧି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ମାରାତ୍ମକ ଘାଉ ସୁସ୍ଥ ହେବ, ଆରମ୍ଭ ହେବ।

> ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡକୁ ମରଣାନ୍ତକ ଭାବେ ଆହତ ହୋଇଥିବା ପରି ଦେଖିଲି; ଏବଂ ତାହାର ସେହି ମରଣାନ୍ତକ ଘାଏ ସୁସ୍ଥ ହେଲା; ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ସେହି ପଶୁର ପଛେ ପଛେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ ଚାଲିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଅଜଗରକୁ ଉପାସନା କଲେ, ଯିଏ ପଶୁକୁ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ପଶୁକୁ ମଧ ଉପାସନା କରି କହିଲେ, ପଶୁ ସଦୃଶ କିଏ? ତାହା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ କିଏ ସମର୍ଥ? ଏବଂ ତାହାକୁ ଏକ ମୁଖ ଦିଆଗଲା, ଯାହା ମହାନ କଥାମାନ ଓ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦା କହୁଥିଲା; ଏବଂ ତାହାକୁ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚାଲିବା ପାଇଁ ଅଧିକାର ଦିଆଗଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:3–5।

ପାପାଲୀୟ ନିର୍ଯାତନାର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବିଆଳିଶି ମାସ ହେଉଛି ରବିବାର ଆଇନ-ସଙ୍କଟର "ଘଣ୍ଟା"। ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ଏକ "ଚିହ୍ନ" (ଧ୍ୱଜ) ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ "ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ" ସହ ଶେଷ ହୁଏ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଧ୍ୱଜର ସେହି "ଚିହ୍ନ" ବାବିଲରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିବା କୌଣସି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପର୍ବତମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ (ଉନ୍ନତ) କରାଯାଇଥିବା ଗୌରବମୟ ପବିତ୍ର ପର୍ବତକୁ ପଳାଇଯିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବ।

> ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଏପରି ହେବ, ଯେ ଯେହୋବାଙ୍କ ଗୃହର ପର୍ବତ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଶିଖରରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଏବଂ ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଚ୍ଚକୃତ ହେବ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତି ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବାହିତ ହେବେ। ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକ ଯାଇ କହିବେ, ଆସ, ଆମେ ଯେହୋବାଙ୍କ ପର୍ବତକୁ, ଯାକୁବଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଉଠିଯାଉ; ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କ ମାର୍ଗମାନରେ ଚାଲିବୁ; କାରଣ ସିଓନରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାହାରିବ, ଏବଂ ଯେରୁଶାଲେମରୁ ଯେହୋବାଙ୍କ ବାକ୍ୟ। ଯିଶାୟ 2:2, 3.

ରବିବାର ଉପାସନାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରୁଥିବା ଆଦେଶର ସମୟରେ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ, ଉଭୟ—୬୬ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ପଳାୟନ ଓ ୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ମରୁଭୂମିକୁ ପଳାଇଯାଇଥିବା ମଣ୍ଡଳୀର ପଳାୟନ—ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା।

> ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ମରୁଭୂମିକୁ ପଳାଇଗଲା, ସେଠାରେ ତାହା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ସ୍ଥାନ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷଣ କରିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:6।

ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ପ୍ରଥମ ଅବରୋଧରୁ ଶେଷ ଅବରୋଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ସମୟ ଧରି ଚାଲିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଆସନ୍ତା ବିନାଶ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ସତର୍କବାଣୀ ସାତ ବର୍ଷ ଧରି ଦିଆଯାଇଥିଲା—ପ୍ରଥମ ଅବରୋଧର ପୂର୍ବରୁ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ, ଏବଂ ତାହାର ପରେ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ।

> ଯିରୂଶାଲେମର ବିନାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା। ଯିହୂଦୀମାନେ ତାଙ୍କ ସତର୍କବାଣୀର ଏହି କଥାର ସତ୍ୟତାକୁ ଅନୁଭବ କଲେ: 'ତୁମେ ଯେ ପରିମାଣରେ ମାପ କର, ପୁନର୍ବାର ତୁମ ପାଇଁ ସେହି ପରିମାଣରେ ମାପ କରାଯିବ।' ମାଥିଉ 7:2।
>
> "ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ର କାଶିତ ହେଲା, ବିପଦ ଓ ବିନାଶର ପୂର୍ବସୂଚନା ଦେଇ। ରାତ୍ର ି ର ମଧ ଭାଗରେ ମନ୍ଦ ି ର ଓ ବେଦୀ ଉପରେ ଏକ ଅସ୍ୱ ।ଭାବିକ ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତ ି ତ ହେଲା। ସୂର୍ଯ୍ୟ ।ସ୍ତ ସମୟରେ ମେଘମାଳା ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ

ସମବେତ ହେଉଥିବା ରଥ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ବୀରମାନଙ୍କ ର ଚିତ୍ର ପ୍ର କାଶିତ ହେଲା। ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନରେ ରାତ୍ର ିବେଳେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଯାଜକମାନେ ରହସ୍ୟ ମୟ ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱ ାରା ଭୀତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ; ପୃଥିବୀ କମ୍ପ ିତ ହେଲା, ଏବଂ ଏକ ବିଶାଳ ସମୂହର କଣ୍ଠ ସ୍ୱ ର ଏପରି କାନ୍ଦ ୁଥିବା ଶୁଣାଗଲା: 'ଆସ, ଆମେ ଏଠାରୁ ପ୍ର ସ୍ଥ ାନ କରିବା।' ପୂର୍ବଦିଗର ସେହି ମହାନ ଦ୍ୱ ାର, ଯାହା ଏତେ ଭାରୀ ଥିଲା ଯେ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଲୋକ ମିଶିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ କଷ୍ଟେ ବନ୍ଦ କରିପାରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ଘନ ପାଥରର ପାତାଳ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଗାଡ଼ିଦିଆ ଭାରୀ ଲୋହର ଆଡ଼କାଠିଦ୍ୱ ାରା ସୁରକ୍ଷ ିତ ଥିଲା, ସେହି ଦ୍ୱ ାର ମଧ୍ୟ ରାତ୍ର ିରେ, କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟ ମାନ କାରଣ ବିନା, ଖୋଲିଗଲା।—Milman, The History of the Jews, book 13."

"ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ମଣିଷ ଯିରୁଶାଲେମର ରାସ୍ତାଗୁଡ଼ିକରେ ଉପରେ-ତଳେ ଚାଲିଯାଇ ସହର ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ବିପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ। ଦିନେ ଓ ରାତିରେ ସେ ଏହି ଉଦ୍ଭଟ୍ଟ ଶୋକଗୀତ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଥିଲେ: 'ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର! ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର! ଚାରି ପବନରୁ ଏକ ସ୍ୱର! ଯିରୁଶାଲେମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ମନ୍ଦିର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ୱର! ବରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ବଧୂମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ୱର! ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ୱର!'—Ibid. ଏହି ଅଦ୍ଭୁତ ସତ୍ତାଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ପକାଯାଇଥିଲା ଓ ଚାବୁକ ମାରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଓଠରୁ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ବାହାରିଲା ନାହିଁ। ଅପମାନ ଓ ନିର୍ଯାତନାର ଉତ୍ତରରେ ସେ କେବଳ ଏତିକି କହୁଥିଲେ: 'ହାୟ, ହାୟ, ଯିରୁଶାଲେମ ପାଇଁ!' 'ହାୟ, ହାୟ, ତାହାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ!' ସେ ଯେ ଘେରାଉର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରିଥିଲେ, ସେହି ଘେରାଉରେ ହତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ସତର୍କତାର ଏହି ଆର୍ତ୍ତନାଦ ବନ୍ଦ ହେଲା ନାହିଁ।" The Great Controversy, 29, 30.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୭୦ ମସିହାରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଯିରୁଶାଲେମର ଅନ୍ତିମ ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ "ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ" ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ "ବିପଦ ଓ ସର୍ବନାଶ"କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଅବରୋଧ ପୂର୍ବରୁ ତିନି ଓ ଆଧା ବର୍ଷ ଧରି ଏବଂ ବିନାଶକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନି ଓ ଆଧା ବର୍ଷ ଧରି ସେହି ସତର୍କତାମୂଳକ "ଚିହ୍ନମାନ" ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା। ଆସନ୍ତା ବିନାଶକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା "ଚିହ୍ନମାନ" (ବହୁବଚନରେ) ପଳାଇଯିବା ପାଇଁ ସତର୍କତାର "ଚିହ୍ନ" ନୁହେଁଥିଲା, ବରଂ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ଆସନ୍ତାକାଳୀନ ଭାବେ ଶେଷ ହେବାର ଏକ ଘୋଷଣା ଥିଲା।

୫୩୮ ରୁ ୧୭୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯେରୁଶାଲେମର ପଦଦଳିତ ହେବା ସମୟରେ, ପଳାଇବା ପାଇଁ ସତର୍କତାର "ଚିହ୍ନ" ସେହିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ବିନାଶର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା, ଯେତେବେଳେ "ସେହି ପାପର ପୁରୁଷ" "ବିନାଶର ପୁତ୍ର" ଭାବେ "ପ୍ରକାଶିତ" ହେଲେ; "ଯେ ସମସ୍ତ କିଛିକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ପୂଜିତ ହୁଏ, ସେସବୁର ବିରୋଧ କରେ ଓ ନିଜକୁ ସେସବୁଠାରୁ ଉପରକୁ ଉନ୍ନତ କରେ; ଯେପରି ସେ ଈଶ୍ୱରର ମନ୍ଦିରରେ ଈଶ୍ୱର ସଦୃଶ ବସି, ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ।"

ଏହିହେତୁ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଦାନିଏଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିବ, (ଯେ ପଢ଼େ, ସେ ବୁଝୁ।) ମାଥିଉ 24:15।

ସେହି ଇତିହାସର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି "ଚିହ୍ନ"କୁ ଚିହ୍ନଟ କଲେ, ସେମାନେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଗଲେ।

ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରୋହିତୀୟ ବସ୍ତ୍ରରେ ଛଦ୍ମବେଶୀ ହୋଇ କଳିସିଆ ଭିତରକୁ ଆଣାଯାଇଥିବା ଠକେଇ ଓ ଘୃଣ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତାବଳୀ ବିରୋଧରେ ଅଡ଼ି ରହିବାକୁ ଏକ ନିରାଶାପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଘର୍ଷ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା। ବାଇବେଲକୁ ବିଶ୍ୱାସର ମାନଦଣ୍ଡ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା। ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବିଧର୍ମ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ଏହାର ସମର୍ଥକମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରାଯାଇ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଉଥିଲା।

"ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ଭୟାବହ ସଂଘର୍ଷ ପରେ, ବିଶ୍ୱ ାସୀ ସେହି ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟ କ ଲୋକମାନେ ନିଷ୍ପ ତ୍ତ ି କଲେ ଯେ, ଯଦି ସେହି ଧର୍ମତ୍ୟ ାଗୀ ମଣ୍ଡ ଳୀ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ମିଥ୍ୟ ାଶିକ୍ଷ ା ଓ ମୂର୍ତ୍ତ ିପୂଜାରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଥାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହ ସମସ୍ତ ସଂଯୋଗ ବିଚ୍ଛ ିନ୍ନ କରିଦେବେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯଦି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କୁ ଆଜ୍ଞ ାପାଳନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତ ି, ତେବେ ପୃଥକ୍କ ରଣ ଏକ ସର୍ବଥା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟ କତା ଥିଲା। ସେମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମ ାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘାତକ ତ୍ରୁ ଟିଗୁଡ଼ିକୁ ସହିବାକୁ ସାହସ କରିପାରୁନଥିଲେ, ଏବଂ ଏମିତି

> ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁନଥିଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଓ ସନ୍ତାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରିଦେଇଥାନ୍ତା। ଶାନ୍ତି ଓ ଏକତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସହ ସମଞ୍ଜସ ଥିବା ଯେକୌଣସି ରିଆୟତି କରିବାକୁ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ବଳିଦାନ ଦେଇ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ଶାନ୍ତି ଅତ୍ୟଧିକ ମହଙ୍ଗା ହୋଇଯିବ। ଯଦି ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମନିଷ୍ଠା ସହିତ ସମଝୌତା କରିବା ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ଏକତା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରେ, ତେବେ ଭିନ୍ନତା ରହୁ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ରହୁ।”
> The Great Controversy, 45.

ପାପୀୟ ନିର୍ଯାତନାର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ବର୍ଷର ସମାପ୍ତି ସମୀପ ହେବାବେଳେ “ଚିହ୍ନମାନ” (ବହୁବଚନରେ) ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଯେପରି ଅନ୍ୟଜାତୀୟ ରୋମ ସାର୍ଥକ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଦଳିତ କରିଥିବା ସମୟର ଶେଷରେ “ଚିହ୍ନମାନ” ଥିଲା, ସେପରି ସେହି “ଚିହ୍ନମାନ” ପଳାଇଯିବା ପାଇଁ ଚିହ୍ନ ନୁହେଁ ଥିଲା।

> “ତାଙ୍କର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଉଦ୍ଧାରକ ଚିହ୍ନମାନ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ, ସେ ଏହି ଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି କେବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ସେ ସମୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରନ୍ତି: ‘ସେହି ଦିନମାନଙ୍କର କ୍ଲେଶ ପରେ ସତ୍ୱରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ, ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ତାହାର ଆଲୋକ ଦେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାରାମାନେ ଆକାଶରୁ ପତିତ ହେବେ, ଏବଂ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଶକ୍ତିମାନ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ କମ୍ପିତ ହେବ: ଏବଂ ତାହାପରେ ଆକାଶରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଚିହ୍ନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ: ଏବଂ ତାହାପରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଜାତିଗୋଷ୍ଠୀ ବିଳାପ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଓ ମହାମହିମା ସହିତ ଆକାଶର ମେଘମାଳାରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବେ। ଏବଂ ସେ ବଡ଼ ତୂରୀଧ୍ୱନି ସହିତ ନିଜ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆକାଶର ଏକ ସୀମାରୁ ଅନ୍ୟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଚାରିଦିଗର ପବନରୁ ତାଙ୍କର ଚୟିତମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ।’”
>
> “ମହାନ ପାପାଲ ନିର୍ଯାତନାର ଶେଷକାଳରେ,” ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, “ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ, ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ତାହାର ଆଲୋକ ଦେବ ନାହିଁ। ପରେ ତାରାମାନେ ଆକାଶରୁ ପତିତ ହେବେ। ଏବଂ ସେ କହନ୍ତି, ‘ଡୁମୁର ଗଛର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶିଖ; ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଶାଖା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ରହେ ଏବଂ ପତ୍ର ନିର୍ଗତ କରେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଜାଣ, ଯେ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ନିକଟରେ ଅଛି; ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦେଖିବ, ଜାଣ, ସେ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ଦ୍ୱାରସମୂହରେ ମଧ୍ୟ।’ ମାଥିଉ 24:32, 33, margin.”
>
> “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଆଗମନର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ନିକଟରେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାରରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ। ଯେମାନେ ଏହି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ କହନ୍ତି, ‘ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନହୋଇପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପିଢ଼ି କେବେ ମଧ୍ୟ ଅତିତ ହେବ ନାହିଁ।’ ଏହି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଜାଣୁଛୁ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଗମନ ସନ୍ନିହିତ। ‘ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଅତିତ ହୋଇଯିବ,’ ସେ କହନ୍ତି, ‘କିନ୍ତୁ ମୋର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କେବେ ମଧ୍ୟ ଅତିତ ହେବ ନାହିଁ।’” The Desire of Ages, 631, 632.

ଯେତେବେଳେ ପାପାଲ ରୋମ ଦ୍ୱାରା “ଯିରୁଶାଲେମ ପଦଦଳିତ ହେଉଥିବା ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ”ର ଅବସାନ ସମୀପସ୍ଥ ହେଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ “ଚିହ୍ନ”ମାନଙ୍କର ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭ କରାଇଥିଲେ। ଶେଷ ଦିନମାନରେ ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ଅଟେ। ସେହି “ଚିହ୍ନ”ମାନେ, ଯେଉଁମାନେ “ମହା ପାପାଲ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଅବସାନକାଳରେ” ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲେ, ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ “ଚିହ୍ନ”ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 66 ରୁ 70 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌରାଣିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଯିରୁଶାଲେମ ପଦଦଳିତ ହେବାର ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ଅବସାନ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲେ। ତେଣୁ, ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଧାରରେ, ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ଘଣ୍ଟାରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ପତାକାର ଏକ “ଚିହ୍ନ” ଥିବ, ଯାହା ଆଧୁନିକ ରୋମର ଇତିହାସରେ ପଳାଇଯିବା ପାଇଁ ସତର୍କବାଣୀର ଚିହ୍ନ ଅଟେ; ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଆଧୁନିକ ରୋମର ନିର୍ଯ୍ୟାତନା-କାଳର ଅବସାନବେଳେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ବହୁବଚନରେ “ଚିହ୍ନ”ମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିବେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

"ଲୂକଙ୍କ ୨୧ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପଢ଼ନ୍ତୁ । ତାହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ସତର୍କବାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି, 'ନିଜମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ରୁହ, କେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅତିଭୋଜନ, ମଦ୍ୟପାନ, ଓ ଏହି ଜୀବନର ଚିନ୍ତାରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ନ ହେଉ, ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଅଚାନକ ଭାବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ ଆସୁ। କାରଣ ସେହି ଦିନ ଫାନ୍ଦ ପରି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠରେ ବସୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବ। ଏହେତୁ ଜାଗ୍ରତ ରୁହ, ଏବଂ ସଦା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାରୁ ପଳାଇବାକୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଗଣିତ ହେବ' (ଲୂକ 21:34–36)।"

"କାଳର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଜଗତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି, ତଥାପି ସାଧାରଣତଃ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାଛନ୍ନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଯେତେବେଳେ ଡାକ ଆସିଲା, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରି ଯାଅ,' ସେତେବେଳେ ଯେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ନିଜ ଦୀପରେ ତେଲ ନାହିଁ ବୋଲି ଦେଖିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଭବରୁ ଆମେ କି ସତର୍କତା ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ନାହିଁ? ଏବଂ ସେମାନେ ତେଲ କିଣିବାକୁ ଯାଇଥିବାବେଳେ, ବର ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ସହ ବିବାହ ଭୋଜକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ଯେତେବେଳେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ଭୋଜମଣ୍ଡପରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିନଥିବା ଅସ୍ୱୀକାର ପାଇଲେ। ଭୋଜର ସ୍ୱାମୀ ଘୋଷଣା କଲେ, 'ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ।' ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ ଶୂନ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ, ରାତିର ଘନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲା।" Manuscript Releases, volume 15, 229.